

La Previsora Reusense
Sociedad de Seguros Mútuos
de Responsabilidad Civil

Fomento Industrial y Mercantil
TELÉFONO 386 A

FRANQUEO CONCERTADO

DIARIO DE REUS

DE AVISOS Y NOTICIAS

Fundado en 1.º de Noviembre de 1844

NÚM. 54

TELÉFONO NÚM. 80 A

PRECIO 10 CÉNTIMOS

JUEVES 5 DE MARZO 1931

De cara a les eleccions

Coneixem ja el dia que'l Govern ha assenyalat per tal de celebrar les eleccions municipals i coneixem també els bons propòsits dels homes que tenen el poder a les mans, en quant a la sinceritat de la propera lluita electoral. El què no sap encara ningú és l'actitud que pendran els partits esquerrans que, amb llur abstenció, provocaren la caiguda del govern Berenguer.

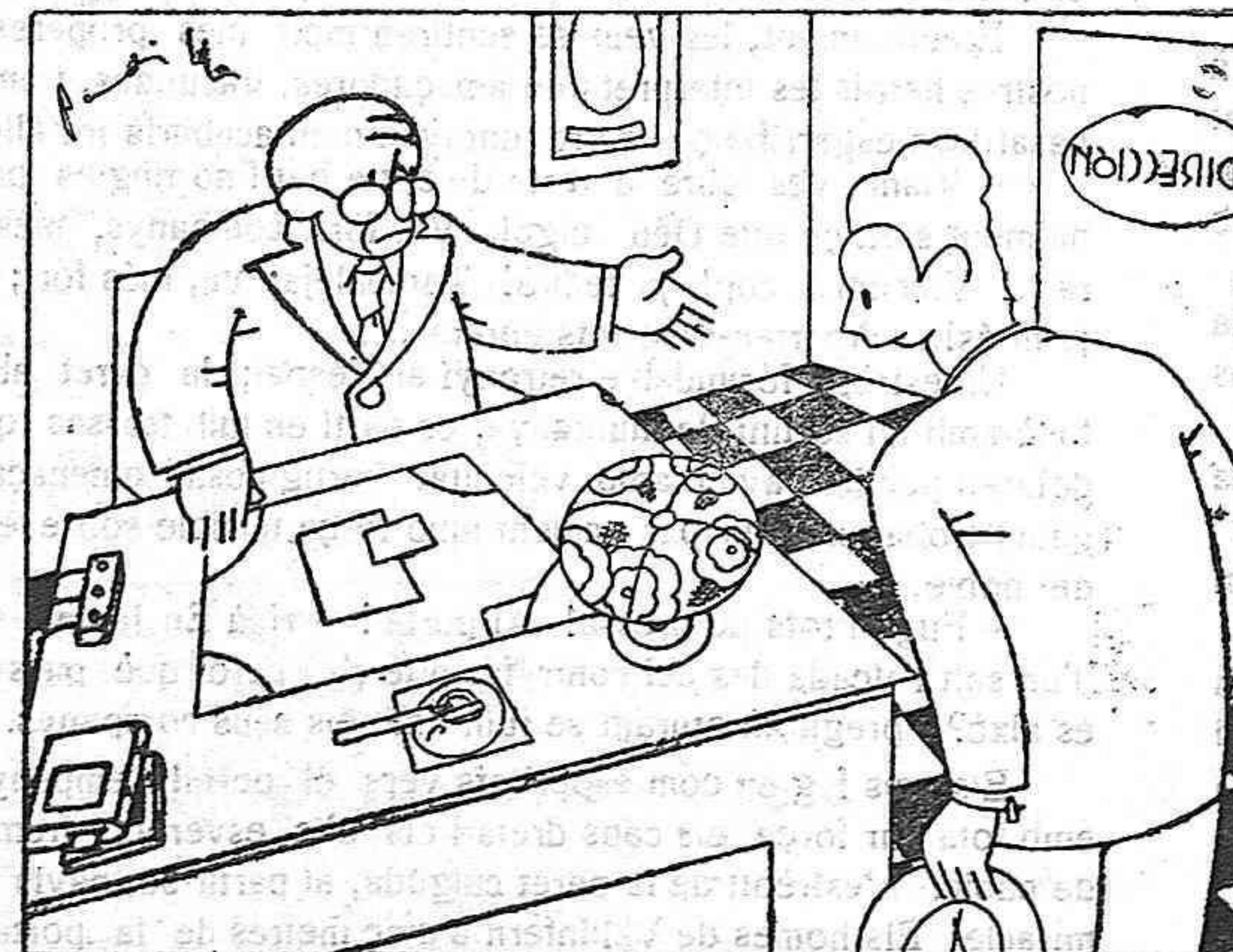
Es de creure, però, que molts d'aquests partits, després del fracàs suau sofert i davant de la transcendència que per a les futures actuacions te la possessió dels municipis, rectificaran l'acord que, en un moment de passió més que de raonament seré, prengueren. Així passaria quan menys a casa nostra, a Reus, si la solució hagués d'ésser filla no més que del nostre voler, inspirat sempre per un desig fervent de progrés i benestar de la urb reusenca.

Poques — pot ésser que cap altra— avinenteses hem tingut i tindrem, com la que'n ofereix l'hora actual, per a posar la primera pedra de l'espandiment i l'embelliment de la nostra ciutat. No hi ha dubte que els set anys llargs de silenci forçat i de inactivitat imposta, han fet tronollar i àdhuc enderrocar les velles capelletes i han fet esfumar les enveges d'un personalisme nociu i han suavitzat els greuges rebuts de l'enemic. I a més d'això, que evidentment ha de fer lleugera i fàcil la feina de la selecció dels ciutadans als quals s'encomani el governament del patrimoni de la ciutat, cal fer esment també que, els futurs regidors es trobaran amb una hisenda comunal sanejada, amb uns pressupostos folgats i sense trampa i amb uns ingressos quantiosos, que's permetrà fer obra positiva i profitosa endegant els problemes que Reus te plantejats i per a plantejar.

Per això avui nosaltres, que ens creiem nets de tot egoisme partidista i que davant de la brega política volem romandre espectadors imparcial, ens atrevim a fer una crida als partits polítics locals, el mateix als de la dreta que als de l'altra banda, i els hi demanem que, el moment oportú arribat, sapiguem triar de entre llurs afiliats, per a portar-los al Municipi, els homes més honorables, els més aptes i els més enamorats del nostre Reus i àdhuc tinguin la traça de trobar i el desinterès de cercar, siguin allà on siguin, els homes que, posseint aquelles qualitats, no estant enmarcats dins de cap dels matisos de la política activa. Els hi demanem, per dir-ho en un mot, que posin cura en donar a la ciutat un Ajuntament de la talla que ella es mereix i necessita.

Tal vegada no mancarà, entre els qui ens llegeixin, algún mofeta, algún malfitat, o bé algun d'aquests que, com diuen els castellans, sempre pensen *pasarse de listos*, que ens dirà que, els nostre prec, no és al cap d'avall, altra cosa que allo tan antic de menys política i més administració. No; no és pas això. No volem ressuscitar velles receptes d'una farmacopea totalment desacreditada. El què volem és que, s'ense haver de fer ni la més minxa abdicació dels ideals llurs, ans bé mantenint-se estrictament fidels als mateixos, vagin, a Casa la Ciutat, els homes millors, els més aptes i els més honrats. Polítics, sí; tant com volgueu i com més millor. Però que mai la passió els enteli la visió del demà esplèndid que desitgem tots per a Reus.

Avicultura i política

—Incubadores? Prou, no en volem més!!!

—Es que aquestes, digui a D. Lluís que no fallen, surten els governadors a mida.

L'Apèndix del Dret Català al Codi Civil

Comença a produir una certa estranya entre tots els juristes catalans l'actuació de la Comissió de Codis respecte al projecte d' Apèndix de Dret Català. Ja fa uns mesos que el mateix es discuteix per aquell organisme — merament consultiu al cap i a la fi — i segons les nostres notícies no s'ha passat encara de l'estudi de l'article 21 del projecte. Es clar que els primers articles són els que porten més dificultats, ja que en els mateixos hi va compresa la doctrina general del dret; però això no viu dir que l'obra de la Comissió de Codis no comenci a semblar a molts una tasca excessiva. En dita comissió hi ha, sobretot, un senyor que s'entreteix a cercar dificultats continuades i a esmenar la tasca dels més eminents juriconsults catalans. I, per altra banda, cal retre tribut d'admiració a l'il·lustre degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Sr. Ramon d'Abadal, per la persistència en la discussió, pujat és tot sol a sostener el criteri de l'Apèndix en totes les matèries entre disset o divuit senyors que, pel cap baix, resten indiferents al desig dels juristes catalans en la matèria.

Quin será l'esdevenidor del projecte? El Sr. Estrada, ex-ministre de Gràcia i Justícia, portava molta pressa per a que el projecte sigüés llei. En canvi la Comissió de Codis en porta poquíssima. I si bé encara no es pot qualificar d'obstaculista la tasca d'alguns senyors dins la mateixa, el cert és que no direm que no s'hi pugui convertir d'aquí a un any.

Si aquesta actitud actual persisteix, creiem que els juristes de Catalunya i tot el poble català, amb els seus polítics al davant, han de posar fi a aquella estranya situació. I per a plantear bé el problema, cal tenir present, en primer terme, que ací va constituir-se, ja fa anys una Comissió per a formular l'Apèndix; que dita Comissió la formaren els juristes més eminents de la nostra terra que portat a cap una tasca forta i ben orientada, malgrat les diferències d'apreciació d'alguns; que dit projecte, per tant, va sortir de la nostra terra amb totes les garanties d'encert i que, en conseqüència, han de tenir-se al màxim respecte i la màxima consideració.

Si, davant d'això, la Comissió de Codis havia d'actuar (així ho exigeix la legislació vigent) solament havia d'ésser en forma de tràmit obligat, ja que si la seva tasca havia d'ésser revisionista, tant se valia com declarar juristes de menor cuantia els homes eminentes d'aquí que formaren la Comissió redactora de l'Apèndix. A més, els senyors d'aquesta Comissió de Codis haurien de tenir la delicadesa elemental de respectar la tasca dels col·legues catalans, eminentes com ells en matèries de dret i, en matèries de dret català, força més pràctics que ells, si més no per haver-lo viscut. Haver-lo estudiat a fons en la vida mateixa del nostre poble i haver-lo coregut tal i com s'ha de confíxer el dret: vivint-lo, sobretot si és un dret a base de costum com el nostre de Catalunya.

Doncs bé; davant d'aquesta actitud d'ara sembla que la tasca de la Comissió de Codis hauria de simplificarse, baldament no fos més que pel respecte mínim, elemental, al criteri dels juristes catalans. Però no és pas això el que passa i qui sap si arribarà un moment en què caldrà dir sobre aquest afec la paraula que cal i es faci saber que els nostres juristes que redactaren aquell projecte, compten amb l'esperit i l'opinió favorables de tot el poble català, que no permet ni pot permetre adulteracions del seu dret comunes per uns senyors en els bagatges científics dels quals s'hi compta una forta erudició però no una vida de dret viscuda en la realitat de cada dia. Es cert que fins ara, el veritable ponent de l'Apèndix en aquella Comissió, senyor d'Abadal, ha impedit tota adulteració de doctrina i d'institucions fonamentals; però també és cert que pot ésser arribi un moment en que els senyors de la Comissió, merament informativa, entenguin que el Sr. Abadal té al seu darrere un poble sencer i que la seva resistència és cosa que no pot ésser posada a prova pel caprichi d'uns juristes no catalans i que, per aquest fet, haurien de mostrar-se més respectuosos amb la tasca dels seus companys de Catalunya que, si més no, han viscut el dret recopilat en aquell projecte.

GASTON GERARD.

(Prohibida la reproducció)

Las Memorias del Príncipe de Bulow

"A MORO MUERTO GRAN LANZADA"

(De nuestro servicio especial extranjero)

El Príncipe de Bulow, que durante el reinado del Kaiser Guillermo II guardó una prudente reserva, ha dejado unas Memorias aún en curso de publicación (pues constan de cuatro abultados volúmenes), fundamentales para quien deseé informarse o escribir acerca de la guerra europea.

Los diarios del mundo entero, y en particular la prensa alemana y francesa, comentan estas páginas de extraordinaria franqueza, aunque dicho sea en honor a la verdad, publicadas tras un tardío testamento. La figura del Emperador aparece dibujada en ellas de mano maestra: "El 21 de junio de 1807, — comienza Bulow en sus Memorias, —

encontré sobre mi mesa, en el palacio Cafarelli, residencia del embajador de Alemania en Roma, un telegrama cifrado del Ministro de Estado, invitándome a presentarme lo antes posible ante el Emperador, que se encontraba a bordo de su yacht el "Hohenzollern".

A mi llegada a Milán, al día siguiente por la mañana, encontré en el "Secolo" un telegrama de Berlín que daba como cierto mi nombramiento de secretario de Estado. El 23 de junio, Felipe Eulenburg me esperaba en la estación de Francfort. Y como había una parada de hora y media, nos sentamos en un banco de la Avenida de Bockenheim, no lejos del Baco coronado de pámpa-

no: sustentado por la fuente, ante la cual había pasado frecuentemente en mi infancia, primero de la mano de las "nurses" inglesas y de las institutrices francesas, y luego bajo la mirada más severa de mi preceptor alemán. Eulenburg insistió vivamente porque aceptara el puesto que se me ofrecía, y en el momento de separarnos, me entregó una carta acompañada de las siguientes líneas: "Estos son mis últimos consejos, el posterior ruego que te haga. Si comprendes la psicología del Emperador, y únicamente en este caso, será útil a tu país, pero esta es la última carta de Guillermo II."

He aquí el contenido de la carta: "Guillermo II da a todo un carácter personal; quiere enseñar a los demás pero difícilmente admite que le corrijan... Las personas demasiado serias le molestan, porque teme el aburrimiento. Guillermo II desea brillar, destacarse haciéndolo todo y diciéndolo todo, desgraciadamente lo que desea emprender por si mismo termina frecuentemente de manera catastrófica. Gusta de la gloria y es ambicioso y envidiioso... No olvide que Su Majestad necesita que de vez en cuando la elogien... ambos sabremos llegar al justo límite del halago".

El rey Leopoldo de Bélgica, que conocía el carácter dominador de Guillermo II, solía decir a Bulow, cuando este último era ya Canciller, y hablando de las entrevistas con el Emperador: "Su Majestad el Emperador y Rey acaba de concederme el señalado favor de dígnase indicarme su augusta opinión acerca de la cuestión que nos interesa, y lo que avalora aún más el precio de esta comunicación, es el haberla oido de la boca misma de Su Majestad y el haber tenido el honor de encontrarme junto a ella".

Las excentricidades del Emperador son tan frecuentes y sus discursos y epístolas tan exaltados, que Bulow escribe a propósito de la redacción de una carta de Guillermo II:

"A la lectura de semejante misiva, he comprendido porqué en dos ocasiones distintas el príncipe de Hohenlohe me ha preguntado seriamente si yo consideraba al Emperador como a un hombre normal. Una vez había tenido la desgracia de ser ministro de un soberano débilmente, y no quería que tal cosa le volviera a ocurrir una segunda vez, y me exigía que le declarase la verdad. "Sin vacilación le respondí, dice Bulow: "No, Guillermo no está loco, y el paralelo con Luis II es falso, primero porque el rey de Baviera era anormal desde el punto de vista sexual, y además alcoholico y misántropo en el grado más elevado. Nuestro Emperador es un señor normal, pero está neurasténico, y a ello son debidas las oscilaciones entre optimismo excesivo y un pesimismo exagerado. El fondo de su carácter no es el valor, sino el temor, careciendo completamente de tacto."

El Príncipe, no muy convencido, tras un largo silencio, añadió:

"Loco o no loco; hay en esto tantas medias tintas!, nuestro joven señor tiene gran necesidad de consejeros hábiles y prudentes."

"Guillermo II, que estaba infatulado de si mismo, dice Bulow en una de sus páginas, quería aparecer continuamente en escena, y llevaba tantas decoraciones como le era materialmente posible. El sentimiento que tenía de su importancia

(segueix plana 3)

ASSOCIACIÓ de CULTURA
de la
DONA REUSENCA

L'origen de la corbata

Temps era temps, hi hagué una parella de nuvis que tornava de fer el viatge de noces.

Era un capvespre de tardor en que la darrera ullada de sol xopava de llum daurada els carrers de la vila, la gent sortia al llindar de les portes per veure arribar els nou casats i dar-los-hi la benvinguda.

De la petita església encimbellada en baixava el so de l'oració vespertina com associant-se a l'arribada. Tot eren abraçades, estretes de mà i rialles, alguna llàgrima escadusera i mirades de cobejança de les fadrines acasrades...

Es feu fosc, i quan totes les cases dormien en el silenci, una ronda de jovenalla; amics del nuvi, desgranà unes corrandes sota del balcó florit de la gentil parella; després, sols el titil lejar de les estrelles en el vellut del cel i el lladruc d'algún gos rondaller.

Arribat el matí, quan els portals s'entreobrien a les primeres figures de jornalers que desdibuixades en la mitja claror es dirigien vers la feina, es despertà el nostre nuvi, i com sigui que ell era marxant, és preparà per a reprendre la seva ruta, interrompuda uns dies pel seu malaltat.

Era en aquells temps en que no es coneixia encara el tren, i les llargues distàncies d'una ciutat a l'altra, sols es salvaven emprant les diligències dringadores de picarols, riallades i espètacs de tralla.

Com sentia tenir de separar-se tant prompte de sa muller el nostre marxant! Mai com llavors se li havien fet pesats els preparatius de marxa i trobat curtes les estones que li restaven. S'estimaven tant i tenia d'estar tants dies fora!... un mes, dos, potser... Per fi arribà l'hora del comiat i abraçant dolçament la seva esposa, li besà el front i anà per desprendre's dels braços amorosos que li encerclaven el coll, quan ella li diugué: Per què no he de poguer acompañar-te junyida a tu com l'eura a l'arbre? O, si jo pogués aconseguir-ho!... I del fons del seu cor s'aixecà una pregària al Senyor per a que li concedis aquesta gràcia.

I veus aquí que la figura de la doneta s'anà empitjint i la cintura se li anà estrenyent, els cabells rossos que embellien la seva testa anaren prenen tons daurats i, al cap d'uns moments, cenyida al coll de l'home hi haurien vist la més formosa corbata que us pugueu imaginar, amb una agulla daurada al bell mig, els brillants de la qual eren dos ulls femenins.

Així fou com rebé el premi el gran amor d'una dona; reposar sempre damunt el pit de l'estimat encerclant-lo amorosa entre els seus braços.

FLORDENEU

(Folletó n.º 3) Entre l'erm i l'obac

Estudi comparatiu psicogeogràfic, per Augias La Ferla

ésser humà podria destorbar-los, feren un minuciós reconeixement, comprovant que l'única sortida era la tanca per a on havien saltat, ja que les bretxes obertes de cara a la vall donaven al principi, que restava tallat a pic completament perpendicular, sobre les cases del poble i a una alçada impresionant.

La tasca de recollir roques i palets petits i grans, els hi prengué una bona estona; ja apilotats curosament junt a les obertures del costat del precipici, prepararen llurs tiradors i fones i es disponeren inconscients de les conseqüències a llur la gran batalla.

Aquí els records de Jaume es feren tan lúcids i viscuts que sentí com una fortesa garrifança. Recordava exactament, amb una precisió matemàtica com ell s'havia escorregut vers l'angle nord, on una llença de pared de bastanta alçada s'havia desenganxat del contrafort i semblava tambalejar-se sobre el buit. Com si fos ara, veia—a través de les tenebres feblement atrevides per els contra-reflexos de les boires pintades de llet per la lluna—tots els seus companys preparats en llocs estratègics, la fona a la mà o darrera una pedra de grosses dimensions en actitud d'empenyer-la cap al precipici i, més cap el fons del recinte, la massa blanquinosa dels xais esguardant enciuositat tan estranyes maniobres.

En Viana, que feia de capità Manaia, donà el crit de «va tots!» que ressonà sorollosament dins la nit i una aliau de pedres i rocs de tots tamans es despenjà amb horrible brigit pel preci-

D'una conversa del Dr. J. Domènec-Mas

No intentarem des d'aquesta plana ressenyar detingudament la conversa sobre Cultura Física darrerament celebrada en el Centre de Lectura com a continuació a les que ve organitzant aquesta Entitat amb el fi de tractar temes d'interès local i arribar a les conclusions necessàries per a fer viable la realització de diferents projectes relacionats amb la vida de la ciutat.

La premsa local n'ha parlat ja amb més oportunitat i bon encert del que nosaltres, a desgrat de la nostra bona voluntat, podríem fer-ho.

El nostre intent es només remarcar un dels punts de la conversa, potser un dels més interessants i dels que amb més facilitat es poden resoldre.

El Dr. Domènec, encarregat de la porència, demostrà durant el curs de la conversa, la importància cabdal de la cultura física en el millorament del cos humà, en el doble aspecte de la salut i l'estètica, i la necessitat de què els exercicis gimnàstics formin part del programa d'ensenyament de les nostres escoles, per a corregir defectes físics i contrarestar la tendència a diferents enfermedats que en l'edat infantil són un perill constant per a moltes criatures.

Unes dades presentades pel ponent, recollides en una revisió parcial escolar, acusen un percentatge, dissortadament massa crescut, de nens defectuosos i de constitució raquítica.

Aquest percentatge, segons l'autoritzada opinió del Dr. Domènec podria ésser molt reduït si aquests nens es sometessin a un règim de cultura física ben dirigida i es procurés que el màxim de sol i aire enfortís aquells cossos d'una pobraza fisiològica ben manifesta.

El Dr. Domènec, que coneix tant a fons l'assumpto i tanta autoritat té per a tractar-ne, es lamentà, però de l'escassa importància que fins avui s'ha donat a aquesta qüestió, havent estat quasi bé nul tot quant s'ha fet en aquest sentit.

Si aquesta negligència, per part dels que més interès deurien tenir-hi, es deu

plici. Després... un soroll més aviat metàl·lic de teules esberlades els feu llençar un crit de joia: el senyor Metge havia estat veniat!

Durant uns llargs cinc minuts ferent cap baix a les cases una interminable pluja de projectils de tots tamans i a jutjar per l'enrenou que s'havia armat al poble, les destrosses devien ésser de consideració.

El Viana ordenà la retirada a tota pressa, quan Jaume llençà imperiosament l'ordre d'aturar-se i atansar-se allí on ell estava. Els ulls li il·luïren i quan els companys li preguntaren el què volia, senyalà la llença de pared solitària davant seu i empenyent-la amb totes les seves forces exclamà amb veu apagada:

—Ajudeu-me tots, depressa... No hem fet res fins ara: mitja dotzena de teules no són res. Empenyeu fort tots! amb això fins caurà el campanar!.

—Es tard, Jaume—objectà el Viana girant-se abocat a la bretxa—pujen homes del poble a tota pressa i si ens agafen...

—Es igual, Viana; vina depressa, ajudans! Mai més tindrem una ocasió com aquesta! Pensa amb el senyor Metge!

A la invocació d'aquel nom, com a lleons tots es llençaren pantejants contra la paret, traient tota la força de llurs muscles; i per un moment semblà que oscil·lava... Però no cedia, no: una suor freda els amarava i l'angoixa d'aquell moment els omplí de vacil·lació.

—Anem-nos-en, Jaume; seran aquí dintre uns minuts—exclamava esporuguit el Viana al sentir veus properes.

—Mai de la vida, Viana! Això caurà... ha de caure!—repetia desespàradament En Jaume amb tota la seva ànima. Però no cedia tan fàcilment.

—Enric, puja amb mi al contrafort!—exclamà de sobte En

a manca de divulgació, caldrà emprendre una propaganda activa per a intensificar cada dia més aquelles pràctiques d'igiene corporal en benefici dels nostres escolars.

Es necessàri acollir les paraules del Dr. Domènec. Intentant fer quelcom en aquest afer tan interessant pel futur del nostre poble.

Si per manca del capital necessari, de moment no es pot anar a la creació del Parc Municipal d'Esports que hi ha en projecte, no podria el nostre Ajuntament, seguint l'iniciativa del Dr. Domènec, fer d'alguna de les nostres plaçes un lloc excusiu d'esbarjo infantil?

En altres ciutats existeixen aquests petits Parcs o «nurseries» a l'aire lliure on els nens, degudament vigiats, poden jugar illots en la major part d'hores del dia.

La plaça d'Hèrcules i la de la Llibertat, situades als dos extrems de la població, reuneixen condicions d'espai i seguretat per a dedicar-les a aquest fi.

Uns jardins ben cuidats donarien a la ciutat un aspecte atractiu, unes jòquines, uns llibres adequats i un joc ben ordenat, influirien en l'ànim dels infants ensenyant-los a respectar arbres i flors i a complir els deures de petits ciutadans.

Amb aquesta millora urbana, que tots veuriem de bon grat, s'aconseguiria:

Resoldre en part el problema de moltes famílies treballadores que han de deixar llurs fills poc menys que abandonats o han de recloure'ls un temps excepcional entre les parets del col·legi.

Evitar possibles accidents cada dia més probables per l'augment constant de la circulació.

Que no vegessim tan sovint com les criatures vagant pels carrers s'entreuenen embrant les parets dels edificis, organitzant jocs barroers a la via pública o perseguint aferriscadament alguna bestioleta indefensa.

Faltà només que el nostre Excelentíssim Ajuntament ho tingui en consideració i que la iniciativa esdevingué promte una realitat.

MONTSERRAT.

NOTICIARI

Si mantes vegades no haguéssim pogut comprovar l'entusiasme i la vitalitat de les nostres volgudes companyes que formen els grups de Montbrió i Riudoms, cada vegada que una visita cordial ens posa amb contacte amb elles, quedariem sorpreses de l'alto valor espiritual que donen a la seva obra.

Des de les viles llurs, amb l'esforç de cada una d'elles i el bon encert de les Junes de les diferents Seccions que formen el grup, van portant a bon terme el programa que es fixaren i eixamplant cada dia més el cercle d'accio.

Així veiem com el grup de Montbrió adquireix un casol per a servir-li d'estatge i celebra una bonica festa per a festejar-ne l'inauguració, altrettament el grup de Riudoms començà el curs amb diferents actes, i els dos presenten un programa complet d'Ensenyament confeccionat amb tot l'encert i bona orientació.

Darrerament i amb motiu d'una festa que dedicaren a les Autoritats de llurs pobles posaren de manifest els elements de vàlua amb que contén i el bon gust que presideix sempre els actes que organitzen.

Regraciem ben coralment l'esforç de les nostres companyes al col·laborar amb tant d'entusiasme a l'engrandiment de Cultura de la Dona Reusenca.

Junt amb les converses instructives de cada dijous, la Secció d'Ensenyament ha donat una sessió de projeccions que ha obtingut molt d'èxit.

El proper dissabte hi haurà una lliçó de cuina corresponent al Curset d'aquest any.

La filiació de Riudoms ha finalitzat el Curset de Tall i Confecció començat en guany.

La nostra Secció d'Ensenyament Domèstic hi donà una lliçó de cuina, a la qual assistiren 60 socis.

Jaume a l'ocorrer-se-li una idea—vosaltres no us mogueu de baix; feu un vaitot!

Escalaren com pogueren el contrafort i proveïts de dues estàques, empenyeren, treïent forces de flaquesa, la paret per dalt a fi de provocar més fàcilmen la pèrdua d'equilibri.

—Jaume, Jaume! estem perduts, són aquí ja, no els sents?—el Viana a l'exclamar això estava livid de por i quasi plorava.

Efectivament, les veus se sentiren molt més properes i els nostres herois les interpretaren ameçadores, iracundes, i amb una basardosa esgarifança es preguntaren com acabaria tot allò.

—Viana, vés, obre la porta de bat a bat i no tinguis por. Finalment serà ço que Déu vulgi. Va, fort, companys, més encaixa...! Vincum... cop! ja cedirà! Tambaleja; va, més fort; ja cau, ja hi és... Aparteu-vos, tots enrera....

Un estrèpit formidable retrunyí en l'espai; la paret al caure topà amb un sortint de muntanya, es parti en mil trossos que rodolaren pendent avall amb velocitat vertiginosa, amenaçant tot quant trobaren a llur pas i caient amb força terrible sobre les cases del poble.

—Fugim tots de pressa! Al portal!—crià En Jaume salvant d'un salt l'alcada des del contrafort a terra—però què passa? què és això?—preguntà aturat-se junts amb els seus companys.

Els xais fugien com esperits vers el portal, empenyent-se amb tota llur força, els caps drets i els ulls esverats, tremolosos de pànic. L'estrèpit de la paret caiguda, al partir-se, havia fet el miracle. Els homes de Vallinfern a cinc metres de la porta quan això succeí, tingueren que fer-se escàpols davant la furia dels remats aterrissats. orbs de pànic, mentre que els catze bordegassos de Garpinyà salvaren a força de llurs cames joves i agils la distància que els separava fins a la carena, on es consideraren ja completament fora de perill.

SUSCRIPCIÓN PÚBLICA A TÍTULO IRREDUCTIBLE

DE

49.936 Cédulas de Crédito Local Interprovincial al 6 por ciento

de 500 pesetas nominales, con cupones trimestrales amortizables a la par en veinticinco años, por sorteos semestrales, a partir de 1933.

Emisión garantizada directamente por el Estado mediante consignaciones en los presupuestos de la nación,

de acuerdo con lo establecido en el Real Decreto de 8 del mes de Diciembre último.

El Banco de Crédito Local de España, realiza esta emisión, cuyo producto se destina a la construcción de caminos vecinales, en virtud del convenio celebrado con la Mancomunidad de Diputaciones y aprobado por dicho Real Decreto.

La emisión tiene, además de la garantía del Estado antedicha, la general y completa de las Diputaciones y del Banco.

Las Cédulas de Crédito Local Interprovincial, se cotizan diariamente en las Bolsas Oficiales como fondos públicos. Con ellas pueden constituirse fianzas y depósitos en la contratación con Ayuntamientos y Diputaciones. Son utilizables para la constitución de reservas de las Compañías de Seguros. Se admiten por el Banco de España en garantía de préstamos y cuentas de crédito; y el de Crédito Local realiza también la pignoración prestando hasta el 90 por 100 de su valor.

LAS CÉDULAS LLEVAN CUPÓN ENTERO DE 31 DE MARZO CORRIENTE

El rendimiento líquido, teniendo en cuenta el cupón transcurrido, es de 5'61 %.

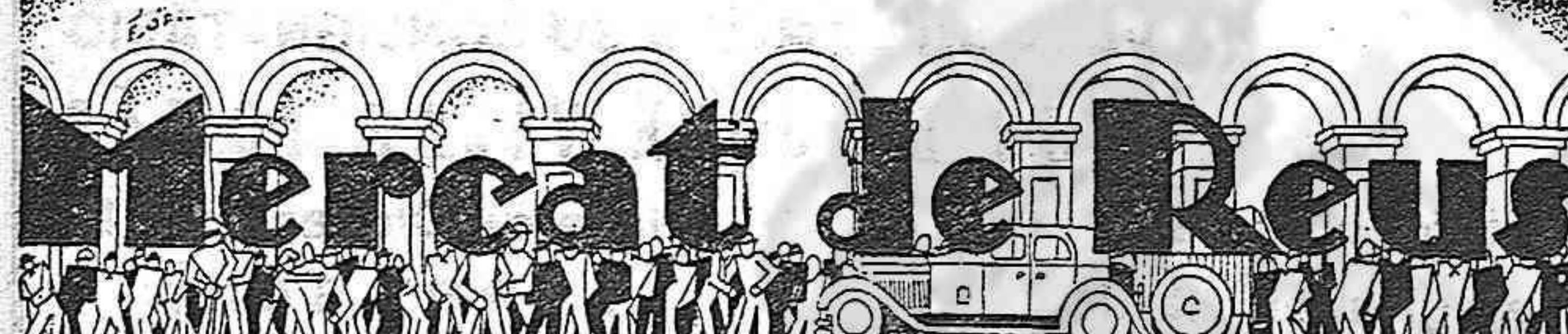
TIPO DE EMISIÓN 97'50 POR 100, O SEAN 487'50 PESETAS POR CÉDULA.

pagaderas en el acto de la suscripción, entregándose carpetas provisionales que serán oportunamente canjeadas por los títulos definitivos.

La suscripción se abrirá, el día 5 del corriente y se cerrará en el momento de quedar solicitados todos los títulos.

PUNTOS DE SUSCRIPCIÓN EN REUS:

BANCO DE REUS - BANCO CENTRAL

PREUS A L'ENGROS DEL DIA 28 DE FEBRER DE 1931, FACILITATS PEL COL·LEGI OFICIAL D'AGENTS COMERCIALS DE REUS

Fruits

Avellana gra 1.ª 159 pts. els 41'600 kg.

>	>	petita 169' >	els >
>	>	crosta negreta 95' >	els 58'400 >
>	>	crosta comú 90' >	els >
Ametlla molla 91' >	els	els 50'400 >	
Ametlla gra llarg gs. 205' >	els 41'600 >		
Id. id. id. propietari 185' >	els >		
Id. id. esperança 1. ^a 157'50' >	els >		
Id. id. esperança 2. ^a 145' >	els >		
Id. id. comú país 140' >	els >		
Id. id. comú Aragó 140' >	els >		
Id. id. marcóna grossa 220' >	els >		
Id. id. id. propietari 175' >	els >		

Vins

Ví blanc camp a 11'25 rals

> negre camp	a 12' >
> blanc Conca i Urgell	a 10'50 >
> rosat >	a 11' >
> negre >	a 11'50 >
> negre Priorat sec	a 13' >
> negre Priorat amistelat	a 15' >
> blanc Ribera Ebre	a 11'50 >
> negre Ribera Ebre	a 12'50 >
> blanc Mancha	a 12' >
Mistella blanca	a 15' >
> negra	a 15'50 >
Most blanc ensofrat	a 13' >
> negre ensofrat	a 12'50 >
Preus per grau i carga 121'6 litres franc Reus.	

Alcohol Industrial 96/97° 238 ptas

> Refinat vínic 96/97°	235 >
> Destilat 95/96°	235 >

Preus per hectólitre franc Reus.

Cereals - Farines - Despulles

Blats de farça	a 56' pts.
> comarca	46'50 >
Farines de farça	72' >
> corrents	60' >
Farinetas	38' >
Tercerilla	28' >
Trits	21' >
Sego	25' >

Oli de remolta	
Vert tipo Rens	ptes. 130-135 100 ks.
Id. id. id. per saboneria	> 110-115 >
Groc	> 110-115 >
Fermentals	> 100 >
Oli de coco blanc	> 130-131 >

Sabons

D'oliva de remolta blanc pts. 115 els 100 ks

id. id. vert 1.ª > 105 >

id. id. id. 2.ª > 85 >

Coco extra > 125 >

Pinta extra > 100 >

Tot, magatzem Reus

aumentaba cuando tenía un bastón de mariscal en la mano, o a bordo de un navío, el anteojos de larga vista del mirante, que en la flota reemplaza el bastón de mariscal.

Si en todo lo anteriormente relatado no se vé sino lo pintoresco de Guillermo II, este soberano tiene una paz trágica inexcusable, cuyo comienzo y fin es la catástrofe europea. Diez años antes de la invasión de Bélgica, justamente el 26 de enero de 1904, el rey de los belgas, Leopoldo II, celebra una conferencia secreta con el Emperador, de la que el soberano belga sale tan aturdido, que se pone el sombrero al revés. La comida que sigue a la entrevista se termina en un ambiente siniestro. Al levantarse de la mesa el rey Leopoldo confía en voz baja a Bulow:

— El Emperador me ha dicho cosas espantosas; cuenta con su influencia y prudencia para evitar una catástrofe...

Y hablador como era Guillermo II, se apresura a comunicar al canciller de lo que se trata. Sencillamente ha preguntado al rey de los belgas porque no ensancha su territorio apoderándose de la Flandes francesa, el Artois y los Ardenas. Leopoldo II había abierto desmesuradamente los ojos respondiendo que ni sus ministros ni las Cámaras aceptarían cosa semejante.

“Entonces — cuenta el Kaiser a Bulow, — he perdido la paciencia y le he dicho al rey que no podía estimar a un monarca que se juzgaba responsable ante los diputados y ministros y no delante del Señor, que reina en los cielos. También le he dicho que no admitía que bromearan conmigo; en una guerra europea, quien no estuviera conmigo estaría contra mí. Como soldado, era de la escuela de Federico el Grande y de Napoleón I... Si Bélgica no se unía a mí, no me dejaría guiar sino por las consideraciones estratégicas”.

El plan de guerra contra Francia estaba ya preparado sin respeto alguno a los tratados firmados por Alemania. Pero lo más singular, es que el extraño caballero que gustara cargar a la cabeza de sus soldados en tiempos de paz, “a la hora en que se juzgaba la suerte de su dinastía y de su pueblo, que moría por su Emperador”, este juzgare prudente permanecer alejado de la lucha, o bien oculto en una torre blindada, al abrigo mismo de los aviones enemigos. Su huida a Holanda es el colofón de una vida lamentable, que los mismos alemanes, de virtudes guerreras ciertas, no han podido menos de repugnar.

ANTONIO MUÑOZ PÉRFZ.

París, marzo 1931.

Sección Oficial

REGIMIENTO DE CAZADORES TETUAN 17 CABALLERIA

El martes dia 17 del actual, a las once, se verificará en la Plaza de los Cuarteles de esta ciudad, la venta en pública subasta de 18 caballos y 7 yeguas de desecho.

Reus, 2 de marzo de 1931. — El Comandante Mayor, Santiago Diaz.

Espectáculos

TEATRO FORTUNY

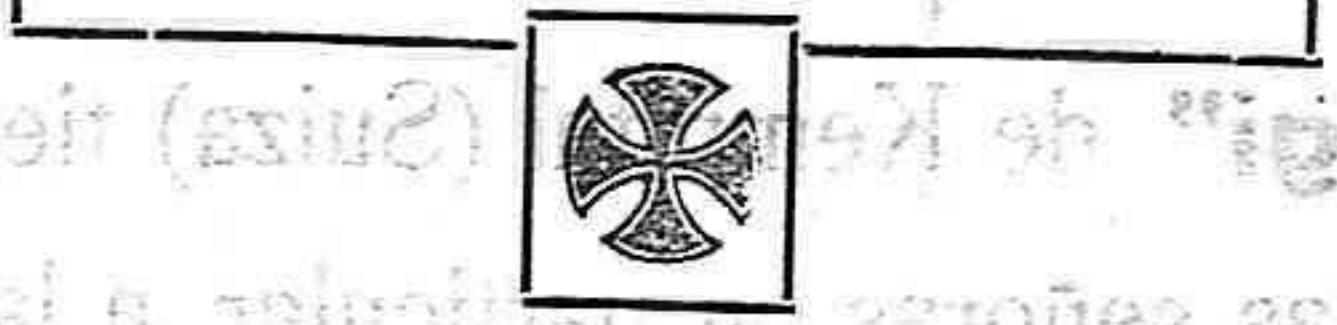
Hoy jueves noche. — Programa de cine sonoro: “Revista Paramount”; “Música Dresden”, variedades sonoras; “La Canción de Moda”, por Alice Day y Paul Dukas; CASCARRABIAS, totalmente hablada en español, por Ernesto Vilches.

SALA REUS

Hoy tarde, a las 6, y noche, a las 10 menos cuarto: LA HERMANA SAN SULPICIO, por Imperio Argentina y Ricardo Núñez; la chistosa comedia en dos partes “La Nueva Colegiala”, por el famoso Lupino Lane.

DE LA SANTA MISSIÓ

(Publicarem la següent invitació que les distingides dames que formen la Junta de Senyores dirigeixen als fabricants i directores de tallers amb motiu de la propera Missió que començarà en la nostra ciutat el dia 8 del corrent mes).

“Molt Sr. nostre: Properera a celebrar-se en la nostra ciutat la Santa Missió, aquesta Junta de Senyores té l'honor de dirigir-se a V. per a pregatir-li la importància d'aquella i la necessitat de que tots contribuïm al seu major èxit, doncs el que s'alcanci, ha de resultar extraordinàriament beneficis als interessos morals i materials de la ciutat.

L'objecte de la Santa Missió no és altre que el de instruir al poble en les veritats de la fe, inculcar en l'ànima de tots, els sentiments cristians d'amor a Déu sobre totes les coses i al proxim com a noaltres mateixos, indui als homes a que's respectin mútuament, a que els parents tractin als obrers amb la consideració deguda i als obrers a que treballin en pro dels interessos del patró; en una paraula, el fi de la Missió és fer bons cristians donant a coneixer a tots, els deures que tenim amb Déu, amb els nostres homes i per a nosaltres mateixos.

Si tots ens afanguéssim a aquests deures, si ajuntéssim els nostres actes al que prescriu la moral cristiana, si no ns sepassem mai de la norma de vida que ensenya un llibret tan senzill però al mateix temps tan substancial com el Catolicisme, desapareixerien els odis i solament regnaria l'amor entre els homes, am! el que l'armonia de classes y la pau social serien una realitat.

(acabarà)

SANTS D'AVUI

Santa Eusebi Palati i comp.; Sant Adrià, mr.

CULTES D'AVUI

Parròquia de Sant Pere

Misses a les 6, dos quarts de 8 (amb el mes de Sant Josep), i 11; a les 9, ofici; a les 5 de la tarda, catecisme.

La missa de dos quarts de 8, de comunión per a l'Apostolat de l'Oració.

Parròquia de Sant Francesc

Misses a les 7 i a les 8.

Parròquia de St. Joan Bla.

Misses a dos quarts de 7 i a les 8.

Durant la missa de les 8, els exercicis del primer divendres en honor del Sagrat Cor de Jesús.

Església de MM. Carmelites

Misses a tres quarts de 8.

Capella Exp. de Crist Rei

Missa a dos quarts de 7. Exposición tot el dia, i a les 5 de la tarda, maitines, trisagi, benedicció i reserva.

Capella Col·legi St. Pere Apòstol

Misses a les 7 i a les 8.

Església del Sant Hospital

Missa a les 6.

Assil del Sagrat Cor

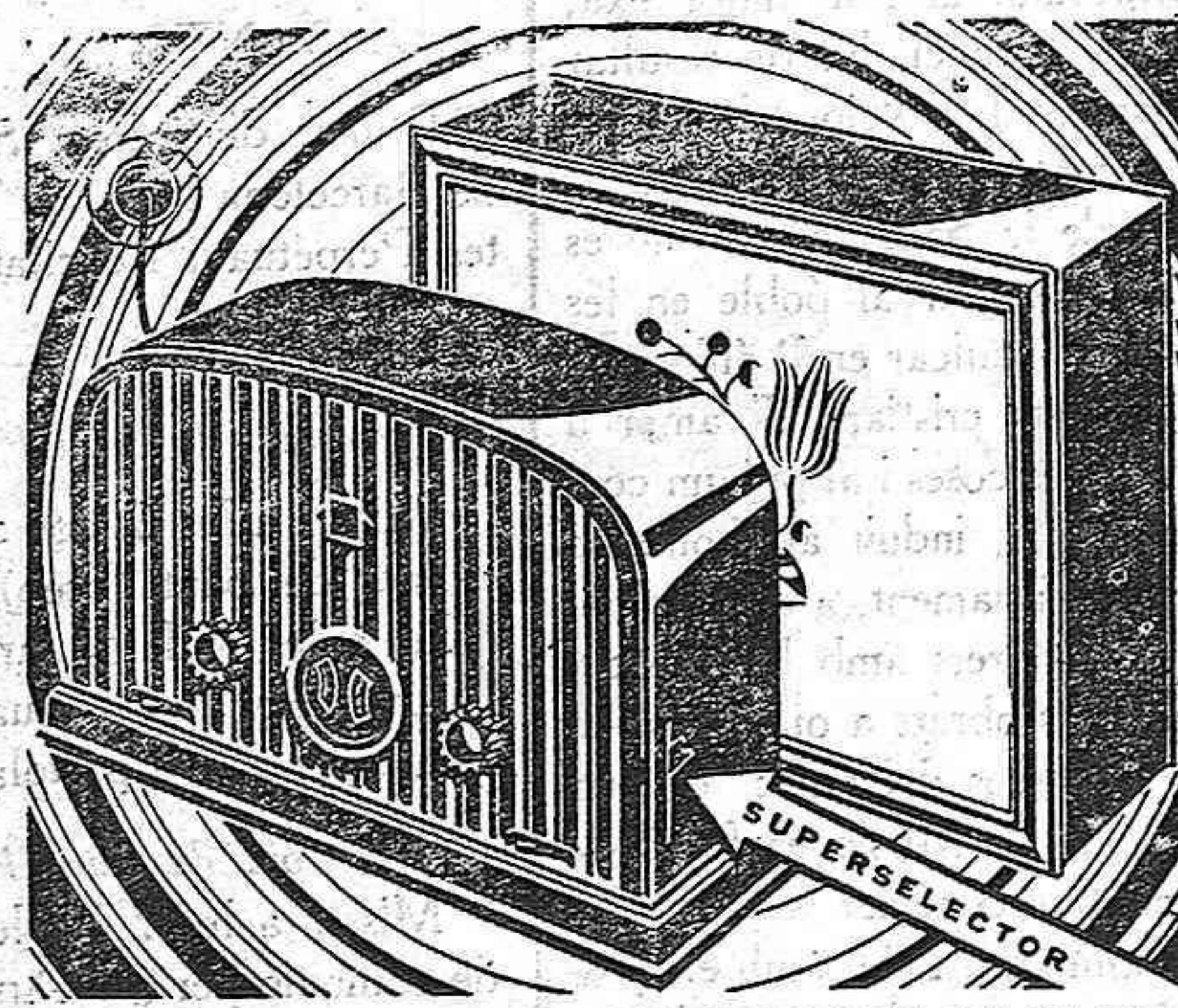
Missa a dos quarts de 6.

MILAN

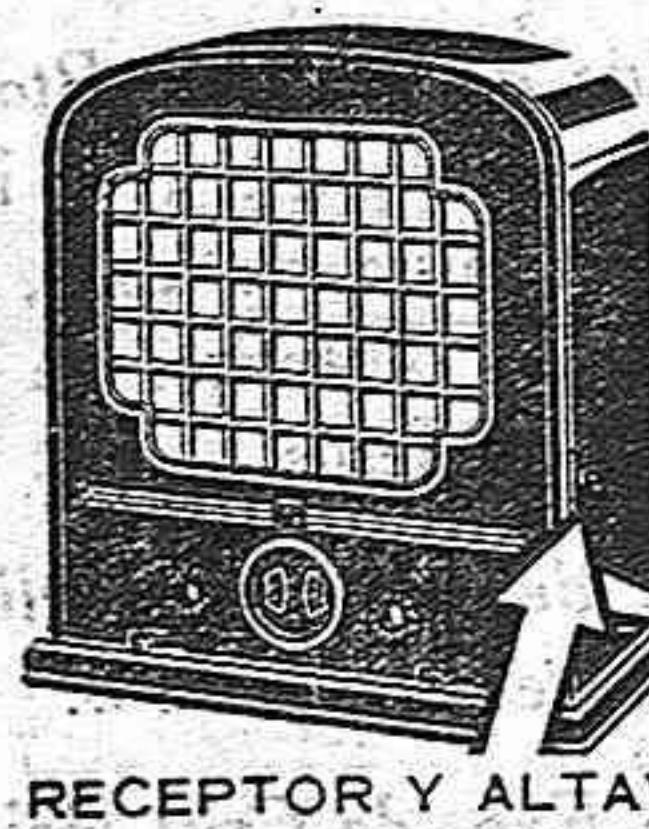
SESIONES DE CINE GRATUITAS

El Representante General en España de la **Fábrica de los Productos Alimenticios "Maggi"** de Kempttal (Suiza) tiene el honor de invitar al público en general, y a las señoras en particular, a las sesiones gratuitas de cine, con degustación de **CALDO MAGGI**, que tendrán lugar:

2.º En el **Cine Kursaal**, el jueves 5 de Marzo, de 6 a 8 tarde.

EL NUEVO SUPERSELECTOR ELIMINA COMPLETAMENTE LA EMISORA LOCAL

LOS TELEFUNKEN 33

de tres válvulas, son los mejores receptores en su clase construidos hasta el presente, con una selectividad excepcional.

TELEFUNKEN
A. E. G. IBÉRICA DE ELECTRICIDAD, S. A.

De venta en todos los establecimientos de Radio
Y EXCLUSIVAMENTE A PRECIO DE LISTA

J. Sanromá
TARRAGONA

Agència de Duanes

Consignatari de l'American Export Lines amb sortides quinzenals per New-York, Boston, Filadelfia y Baltimore

Entrega de coneixements directes per:

El Pireu, Alexandria, Portsaid, Jaffra, Caiffa, Beyruth i Xipre, via Marsella.
Ports d'Austràlia i Nova Zelanda, via Gènova.
Ports de Cuba, via New-York amb sortides setmanals.

Palentes - Marcas
Pugranes - Plaça Cataluña, 82 - Barcelona

CAMBIOS COTIZADOS

Facilitados por el Colegio de Corredores de Comercio.

2 M 20

Valor nominal	Capital desembolsado	CLASE DE VALORES
500	todo	Acciones Banco de Reus.
250		Gas Reusense
400		Industrial Harinera
250		Reusense de Tranvías, A
500		idem id. B
2500		Instituto Pedro Mata
500		Reusense, A. Pascual S. A.
425		Hidrofórica
500		Carburos de Teruel
50		Pantano de Riudecñas
500		Obligaciones Instituto Pedro Mata 5 %.
500		La Seccera Reusense

VBARRA & C. S. en C.
SEVILLA

LÍNEA MEDITERRÁNEO - EASIL - FLATA

El día 27 del mes de Febrero saldrá de este puerto la magnífica moto nave.

Cabo Tortosa

de 17.000 toneladas, con la máxima clasificación en el Lloyds.

Admite pasaje en CLASE ÚNICA (CLASE DE CABINA) y TERCERA a precios económicos así como carga para los puertos de Río Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos Aires.

El pasaje de TERCERA está alojado en espaciosos y lujosos camarotes a literas. Su cocina y confort están a la altura de los mejores rasatlánticos.

PARA INFORMES A SU CONSIGNATARIO
Hijo de José Vilar Tomás

Teléfono n.º 73
Telegramas VILAR
Plaza de Oñzaga, n.º 12
TARRAGONA

Papel de embalaje

de periódicos para vender, los encontrarán en la imprenta de este diario

COMPANIA TRASATLANTICA

SOPORTA
SERVICIOS DIRECTOS

Línea a Cuba - Méjico

El vapor CRISTOBAL COLON saldrá de Bilbao y Santander el 18 de Febrero, de Gijón el 19 y de Coruña el 20, para Habana y Veracruz, escalando a New-York al regreso.

Próxima salida el 18 de Marzo.

Línea a la Argentina

Vapor INFANTA ISABEL DE BORBÓN saldrá de Barcelona el dia 5 de Febrero, de Almería y Málaga el 6 y de Cádiz el 8, para Santa Cruz de Tenerife, Río de Janeiro, Montevideo y Buenos Aires.

Próxima salida el 5 de Marzo.

Línea a New-York, Cuba y Méjico

Vapor MANUEL ARNÚS saldrá de Barcelona el 15 de Febrero, de Valencia el 16, de Alicante el 17 v de Cádiz el 20, para Arrecife, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Santiago de Cuba, Habana y New-York.

Próxima salida el 21 de Marzo.

SERVICIOS COMBINADOS

Esta Comp. fija tiene establecida una red de servicios combinados para los principales puertos, servidos por líneas regulares, que le permite admitir pasajeros y carga para: Liverpool y puertos del Mar Báltico y Mar del Norte.—Zanzíbar, Mozambique y Cape town.—Puertos del Asia Menor, Golfo Pérsico, India Sumatra, Cochinchina.—Australia y Nueva Zelanda—Illo Illo, Cebú, Port Arthur, y Vladivostok, New Orleans, Savannah, Charleston, Georgetown, Baltimore, Filadelfia, Boston, Quebec y Montreal.—Puertos de América Central y Norte: América en el Pacífico, Panamá y San Francisco de California, Panamá, Coronel y Valparaíso por Estrecho de Magallanes.

Agente en Reus: LUIS DE PEDRO, Plaza de Prim, n.º 3
Expende billetes para Buenos Aires, Cuba y demás líneas

Gripe, resfriados evita que pase
KLA

TEATRO FORTUNY

Hoy jueves 5 de Marzo 1931.

REVISTA PARAMOUNT
Informaciones gráficas

LA CANCIÓN DE MODA

Grandioso programa de cine sonoro.

A las 10 noche.

MUSICA DRESDEN
variedades sonoras

Finísima comedia, interpretada por Alice Day y Paul Dukas.

CASCARRABIAS

Película toda hablada en español, interpretada por nuestro compatriota Ernesto Vilches, film Paramount.

TEATRO BARTRINA Sábado y domingo. La película hablada siempre en creciente éxito DEL MISMO BARRO

TEATRE

El passat dimarts actuà al Teatre Fortuny com a única representació, la companyia de comèdies de Enriqueta Torres, estrenant l'obra en quatre actes "El Gest de Xang-Hai", de l'escriptor americà John Colton i aportada a l'escena catalana per Fernández Bujas i Rodríguez Grahit.

Es un assumpte el portat a l'escena en dita obra, desconegut per nosaltres, i això fa que demés de trobar-la ben adaptada al català, es vagi fent interessant a l'espectador.

En ella s'ens mostra d'una manera crua un dels drames d'intens amor primer, però d'un gran desig de venjança després, que a la fi cau damunt de la protagonista al descifrar-se l'enigma.

Trobarem però, bastant de llegenda l'argument de l'obra, això no vol dir que deixem de considerar plé d'enigmes la vida xinesa i més encara quan en la mateixa hi ha l'intervenció d'europeus i inclus de gent de la mateixa raça, però de distinta nacionalitat.

Bones decoracions i bona presentació escénica.

Enriqueta Torres feu una actuació brillant en el seu important paper de protagonista, i cal tenir en compte que tota l'obra radica en la seva actuació, trobant-se ben secundada per la Srta. Astor i Srs. Salvador Sierra, Alama i Fusquet.

Assistí poc públic, sens dubte degut a que quasi ningú n'hagué esment, car l'empresa quasi no anuncià aquella representació.

JUDICIALES

EDICTO

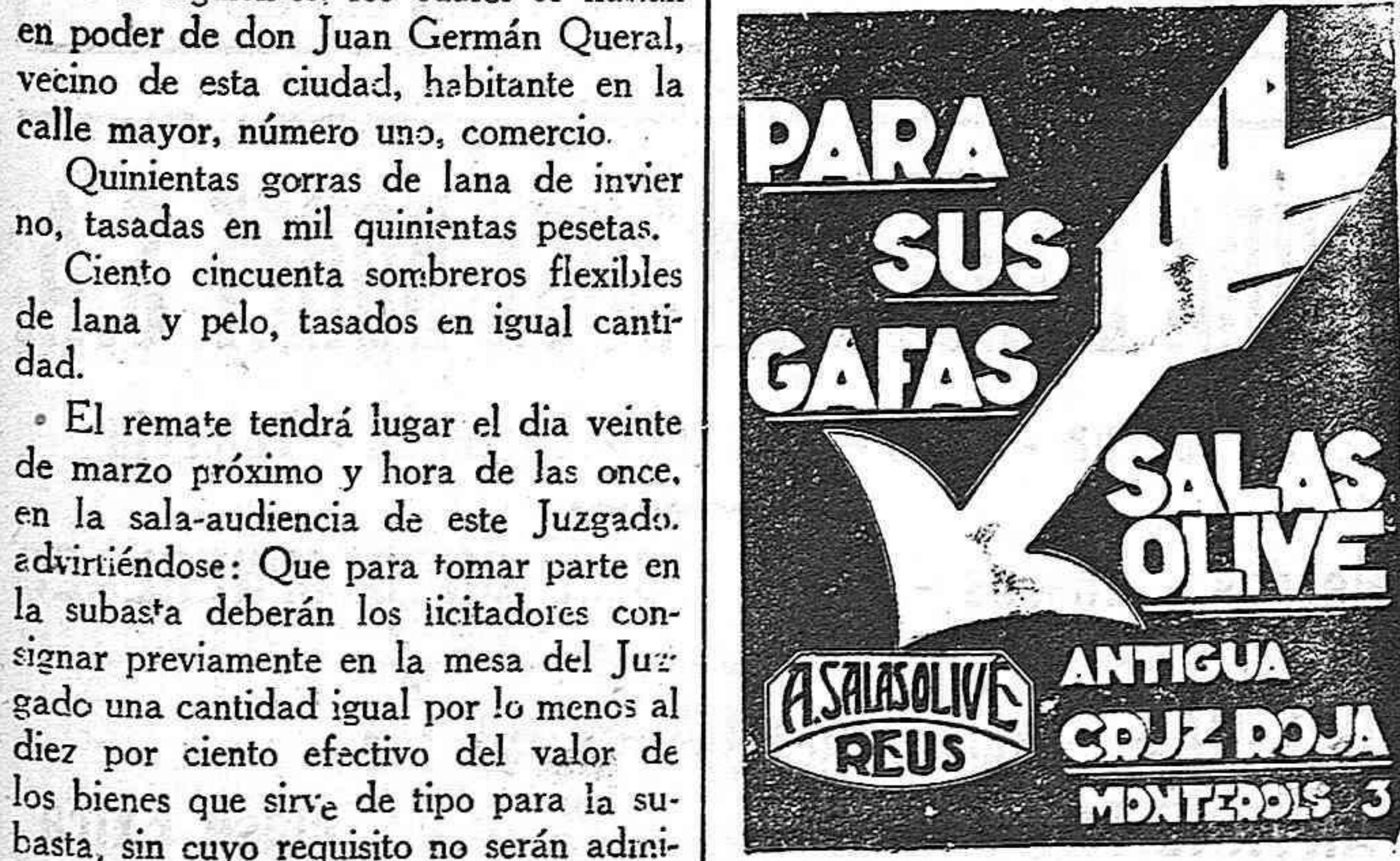
En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de Instrucción de este partido en providencia de hoy dictada en la pieza separada de responsabilidad civil del sumario seguido en este Juzgado con el número 128 de 1929 sobre resistencia, se anuncia por segunda vez con rebaja del veinticinco por ciento del tipo de su tasación y por término de ocho días la venta en pública subasta de los bienes muebles siguientes, los cuales se hallan en poder de don Juan Germán Queral, vecino de esta ciudad, habitante en la calle mayor, número uno, comercio.

Quinientas gorras de lana de invierno, tasadas en mil quinientas pesetas.

Ciento cincuenta sombreros flexibles de lana y pelo, tasados en igual cantidad.

El remate tendrá lugar el día veinte de marzo próximo y hora de las once, en la sala-audiencia de este Juzgado, advirtiéndose: Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado una cantidad igual por lo menos al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos: Que no se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes del avalúo rebaixado el veinticinco por ciento y que las mismas podrán hacerse a calidad de ceder el remate a un tercero.

Reus, 25 de febrero de 1931. — El Secretario judicial, Joaquín Calvo.

Demà divendres a les 10 de la nit, tindrà lloc en el Centre de Lectura la inauguració d'una interessant exposició de Imatgeria popular.

Aquesta exposició, anirà precedida d'una conferència sobre Imatgeria popular a càrrec del senyor Joan Amades.

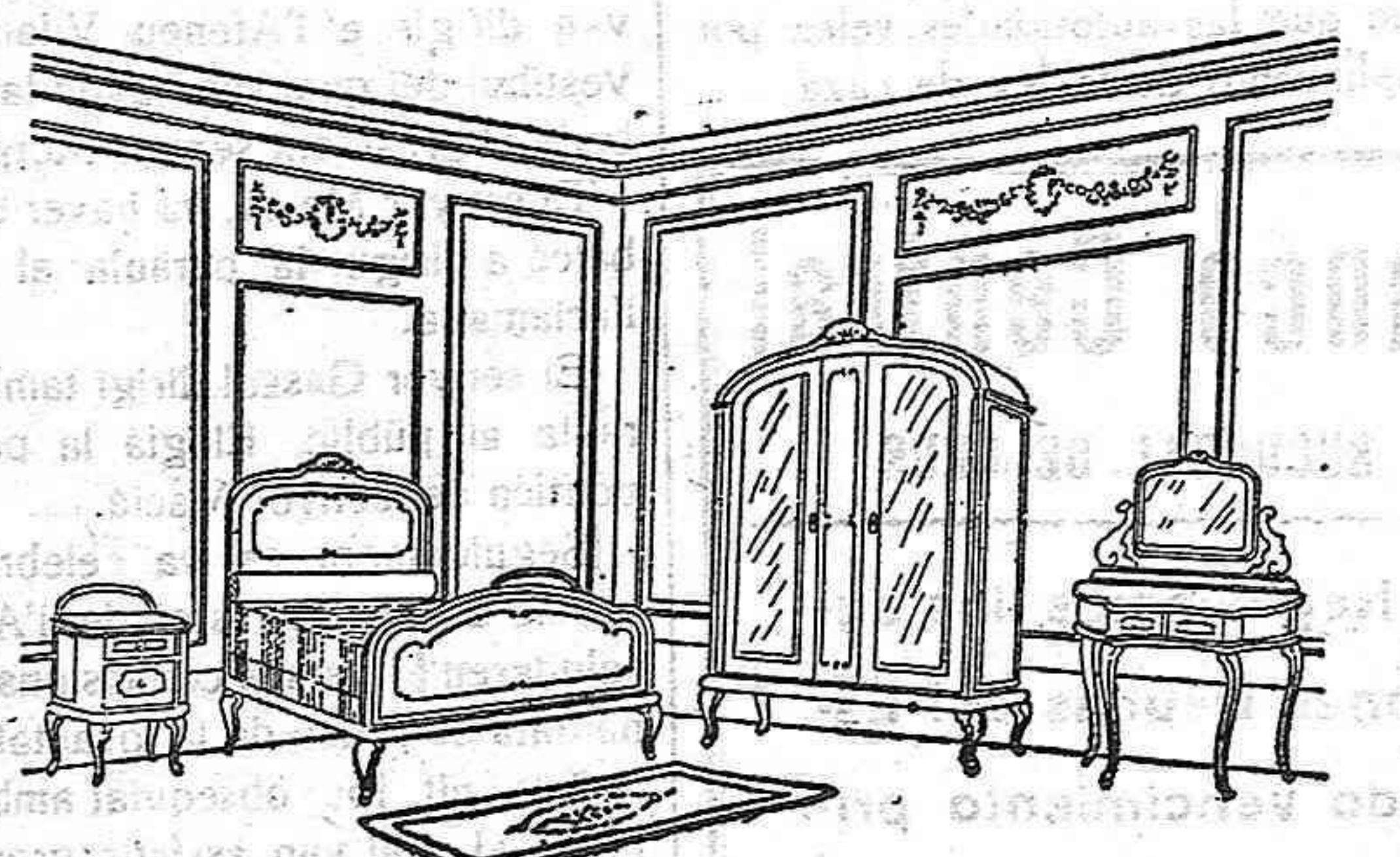
Antigua Casa PADRENY - Confitería

SOL Y ORTEGA, 15 - Teléfono n.º 102

PANECILLOS Y MAZAPANES DE YEMA

PREMIADOS EN CON

Diploma de Honor, Medalla de Oro y Cruz, Lieja Exposición (Bélgica) 1926. Diploma de Gran Premio, Medalla de Oro y Cruz, Exposición Roma 1926-27

Pel conjunt de característiques de qualitat, distinció i solidesa, els
MOBLES adquirits en els grans

Magatzems EL SOL

produïxen una satisfacció constant

Vegi l'asscrit. Consulti els preus. Si li interessa, consulti les nostres condicions de Venda a plaços. Són les més avantatjoses del mercat.

Raval Sta. Anna, 23 al 27 - REUS

Crédito Hipotecario Provincial

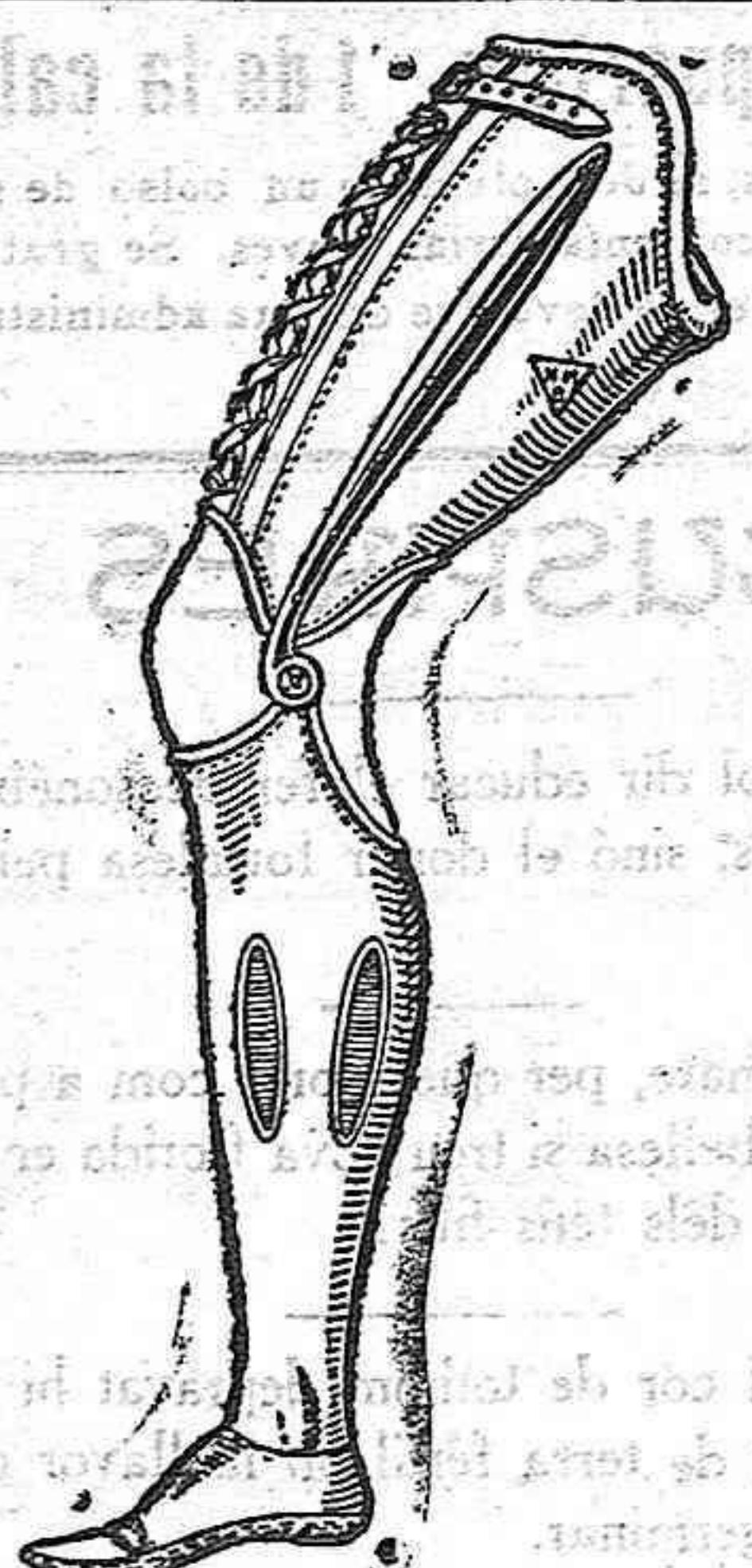
Toda clase de operaciones en fincas rústicas y urbanas

GRANDES FACILIDADES
Y A LARGO PLAZO

TRAMITACIÓN RÁPIDA, RESERVADA Y MUY ECONÓMICA

Informar gratis: D. P. ANGUERA PULOL (Agente matriculado)

Despacho: Calle de la Fuente, 6 ent.º - REUS

MUTILADOS

Piernas artificiales de construcción esmerada, resistencia y ligeras, de duración infinita, calidad y funcionamiento garantizado, en **CUERO, FIBRA, CELULOIDE, ALUMINIO Y MADERITA**. Centenares de referencias. Unica casa especializada con grandes talleres propios. Las facilidades de pago que da la casa, son la mejor garantía de sus trabajos. Visite al constructor especialista, que le dará todos los detalles sin compromiso.

Aparatos y corsés ortopédicos,
Fajas, Bragueros, etc.

HANS MADER

Aribau, n.º 154. Teléf. 74.812. Barcelona

CROSELEY

MODELO

DISTRIBUIDORES PARA ESPAÑA

LORES, CODINA & ROIG

Trafalgar, 3. - Barcelona

AGENCIA PROVINCIAL

REUS AUTOMOVIL CLUB

Calle Pi y Margall, 14. - REUS

AGUA IMPERIAL VICHY DE CALDAS DE MALAVELLA

AGUA GASEOSA NATURAL, BI-CARBONATADA, CLORURADA, SODICA, LITÍNICA Y RADIOACTIVA.

Eficacísima en las afecciones de Estómago, Intestinos, Hígado, Riñones, Diabetes, Gota y Artritis.

Exquisita agua de mesa **TIFUS** que evita por completo el **TIFUS** y demás enfermedades infecciosas, por emerger de roca viva a 60 grados y estar libre de filtraciones y microbios.

Penya Reusense

Vallroquetas, 4. Grans Concerts i Balls

DIJOUS DE MODA

En el Saló Foyer
la JAZZ ORQUESTRINA SUBI

Pida Vd. siempre
como purgante

SUCRE DE MADUIXES

Exija el paquete patentado
y registrado en la Inspección General de Sanidad.

Es necessiten noies

d'uns 14 anys, per a treball fàcil. Dirigir-se a ESPUMOL SERRAT, Rambla Miró, 41, de 10 a 12.

AGUA DE ROCALLAURA

El manantial más rico del mundo. Si usted padece de Albninuria, Litiasis urinaria (mala de piedra), bronquitis, paroxismos, Nefritis crónica, se curará radicalmente con el

AGUA DE ROCALLAURA

Se vende en botellas de litro y 1½ litro y en garrafones de 8 litros

Distribuidores generales:

FORTUNY, S. A.
Calle Hospital, 22 y Salmerón, 133
BARCELONA

De venta en Reus:
En el Depósito: Fortuny, S. A.
Monterols, 17

En el Depósito Auxiliar: Centro Natura, Arrabal alto Jesús, 7 y en todas las Farmacias y Centro de Específicos.

Ferrocarril Económico de Reus a Salou

SALIDAS DE REUS (Calle Palo Santo)

Tren núm. 26 8— Tren núm. 34 15—

— 12 11:45 — 38 17:5

SALIDAS DE SALOU

Tren núm. 27 9:20 Tren núm. 35 16:15

— 1 12:40 — 39 18:35

DEPÓSITO HIERRO

Se necesita uno de mil quinientos litros
poco más o menos. Ofertas: Creu Vermella

23, Jabonería.

MATRIMONIO JOVEN

Desea casa de campo con terreno suficiente para trabajar. Beneficios a medias o jornal. Inmejorables referencias y mucha práctica. Informes en esta imprenta.

Llet de cabra

La més rica, la
trobareu al ca-
rrer de la Mar,
núm. 4.

Puresa garantida

SABONS I LLĒIXIUS

ANTONI COLOM COCA

DELEGAT de la Sucursal de Reus de la
"Compañía Industrial Minero Mercantil S. A."

SALFUMANT - OLI - GRASSES - MINERALS
EXTRACTES CURTENS - PRODUCTES QUÍMICS

Servei a domicili Carrer Nou de
Sant Francesc, 30 REUS

Antonio Segú Parés

Méndez Díaz, 21, bajos

TARRAGONA

Fincas

Compra-venta y Administración

Operaciones de toda clase sobre fincas Rústicas y Urbanas y partes indivisas a condiciones ventajosas.

Administración de fincas Urbanas con adelanto de alquileres.

Tramitación rápida y reserva absoluta.

T-LEFONO 784-A

BANCO DE CATALUÑA

RAMBLA DE LOS ESTUDIOS 10. BARCELONA

Capital 50.000.000 de Pesetas

TODA CLASE DE OPERACIONES DE BANCA Y BOLSA

AGENCIAS Y SUCURSALES:

Barcelona (Sants, Sant Andreu, Gracia, Rambla del Centro y Plaza Comercial Madrid, Girona, L'Eixample Tarragona, Canarias (Las Palmas, Arucas, Puerto de la Luz, Telde, Santa Cruz de Tenerife, Guia y Gáldar), Angles, Arbucies, Arenys de Mar, Badalona, Bañolas Blanes, Calella, Figueres, Hostalric, Mataró, Igualada, Llagostera, Maçanet, Manresa, Masnou, Mataró, Molins de Rei, Moncada, Olot, Palafrugell, Palamós, Porrats, Sta. Coloma de Farners, Torroella de Montgrí, Valls, Vendrell, Vich y Vilafranca del Panadés,

ENTIDADES ASOCIADAS

Banco de Reus de Descuentos y Préstamos — Banco de Tortosa — Banque de Catalogne (París) y Banco de Palafrugell

VIAJES CATALUNYA

VIUDA E HIJOS de JOSÉ BONET S.A.

Tarragona - Reus - Vinaroz - Castellón - Valencia

Hierros - Aceros - Vigas - CARBONES MINERIALES

COK-GAS inglés para CALEFACCIÓN

ANTRACITA "

clase Extra

COK-GAS, de Palma, especial para COCINA

SUCURSAL DE REUS: Calle BOULE, 8

Teléfono 431